

ЧАРЛИ СКЕЛТОН
Билдерберг – група
за управљање светом

КОНСТАНТИН МАЛОФЕЈЕВ
Улагање
у морал

ГЕОПОЛИТИКА

број 54 јул-август 2012. www.geopolitika.rs цена 180 динара

магазин за политичка и друштвена питања, геополитичка и стратешка истраживања

Бих 4.5 КилМ, Црна Гора 2 ЕУР, Македонија 130 ДЕН, БУ 3,6 ЕУР, Швајцарска 6 ЦХФ

ДМИТРИЈ МИЗГУЛИН,
РУСКИ ПЕСНИК,
ПРЕДСЕДНИК
ХАНТИ-МАНСИЈСКЕ БАНКЕ

Градимо СЛОВЕНСКО ЈЕДИНСТВО

ТЕМА БРОЈА

НЕЧУЈНО
ИЗДВАЈАЊЕ
ВОЈВОДИНЕ
ИЗ СРБИЈЕ

ISSN 1451-0111

9 771451 011006

ГОВОРЕ: ВАЊА ВУЧЕНОВИЋ,
МИЛЕНКО ЈОВАНОВ,
АЛЕКСАНДАР ВЕЉИЋ

ДМИТРИЈ МИЗГУЛИН, РУСКИ ПЕСНИК, ПРЕДСЕДНИК ХАНТИ-МАНСИЈСКЕ БАНКЕ

Задатак Русије је да гради словенско јединство

Разговор водили:

Љубинка Милинчић и Слободан Ерић

Дмитриј Мизгулин је један од ретких људи на које се може применити изрека да онај ко има један велики таленат, има обавезно и још неколико. Овај познати сибирски песник је и веома успешан председник Ханти-Мансијске банке, једне од највећих у Русији, почасни конзул Чешке у Сибиру, руководи добротворним фондом „Пут живота“, успешан је спортиста, велики познавалац историје и културе, отац четворо деце. Завршио је и економски факултет и књижевност. Члан је Петровске академије наука (Петербург) и Руске академије природних наука, објавио је десетак књига поезије, добитник је бројних признања и књижевних награда.

Није необично да песници буду људи различитих професија, али све су те професије, углавном, везане за друштвене науке. Стиче се утисак да економија и поезија некако не иду заједно. Просто, тиме се баве људи различитих психолошких склопова – посао економисте је да зарађује, а песник има потребу да даје, да подели своје мисли са читаоцима, и срећан је тек кад код читалаца наиђе на одзив.

- Не мислим да је то толико различито, и ми дајемо новац, и то врло много!

Да, али са каматом!

- Наравно, од тога се живи! Постојао је један период у нашој књижевности када је писање било професија – човек напише књигу, од државе добије стан, кола, викендицу... И може мирно да се посвети писању. Али таквих периода је било врло мало у историји. Можда још само у Римској империји. У таквим ситуацијама литература се развија у деспотији, про-

Словенски блок мора да живи у заједничкој европској кући. Али не треба је градити са журбом, зато што су сви људи различити, већ постепено, на основу начина живота, а не на основу идеје.

свећени монарх плаћа, а народ пева, игра у његову славу! А у свим другим ситуацијама, писац је увек морао да зарађује себи за хлеб. Нисам сигуран како је у Србији, али рецимо велики црногорски писац Његош (а ја не делим Србе и Црногорце) био је владика, господар, песник. И многи чланови породице Његоша били су песници. Писци су увек радили. Шарл Перо је био саветник министра финансија. Многи руски песници су били банкарски – Державин је, на пример, био министар финансија и државни тужилац, секао је главе, и можемо да се запитамо – како се то слагало са поезијом. И много је таквих примера у историји – писци су радили, бавили су се новинарством, издаваштвом, као

Ко је био Лењин, откуд се појавио? Зашто се догодила револуција, мада је Русија управо тада доживљавала свој највећи процват? О томе је говорио наш чувени филозоф Иван Иљин, који је умро у Женеви. Он је револуцију објаснио простим речима – Русија је полудела!

Достојевски, Пушкин, у извесној мери... И сада је мало оних који могу да живе од књижевности...

Мислите ли да је човек данас двоструко, шизофрено биће, и да је модерно време створило ту вештачку шизофренију, поделу на материјално и духовно? Православни човек је био интегрална личност.

- Ако ћемо сасвим природно, онда човек треба да живи на земљи, да се бави земљорадњом. И ту нема никакве шизофреније, он види резултат свог рада и директно зависи од Бога. Он то зна. Кад је човек почео да се удаљава од земље, од природног начина живота, он се постепено удаљио од Бога. Идући путем прогреса, савремени човек је закључио да му Бог више не треба. Европа је кренула у прогрес, а у ствари је пошла путем раздвајања личности, стварајући препреке између човека, природе и Бога, између човека и човека. Човек је одвојен чак и од резултата свог рада. Некад је занатлија стварао предмет, а сада свако ради по део, нико нема у рукама завршену ствар. Зато многе ствари у свету постају виртуелне. Кад пилот у авиону управља дојстиком, он престаје да осећа управљач. Виртуелан постаје и бол. Кад бомбардују Србију или Ирак, ми то видимо као шоу, као слику на ТВ екрану, и гледамо као добро снимљен филм. То је проста манипулација свећу. Мислећег човека је убио телевизор. Кад читаш, твој мозак мора да ствара слику,

а када гледаш – мозак не мора да ради, он добија слику која је већ створена. Тако човек престаје да мисли. А човеком који не мисли лакше је управљати. Емоције између човека и Бога су разрушене, замењене сурогатима. Ни књига ускоро неће постојати. Електронска књига је исто што и гумена жена, некако може да се обави посао, али све остало нестаје. Тако нестаје и цивилизација.

Мислите ли да је до руске револуције, која је изменила не само вашу земљу, него и свет, дошло зато што је вера охладала?

- Тешко је то рећи. Николај Гумиљов је говорио да је у животу бесмислено било шта објашњавати зато што много тога у животу произилази неочекивано. Наравно, неки процеси се могу накнадно објашњавати с материјалистичке тачке гледишта – да је народ почео да губи веру, да се дешавало ово или оно, и зато се све срушило. Али ми смо савременици распада СССР-а, гледали смо својим очима како се распада држава која, по дефиницији, није могла да се распадне. То је био тако моћан систем, а распао се за три дана. Неко ће рећи да је то урадила ЦИА, али то је глупост, и они су били збуњени и уплашени, нису знали шта да раде. Ни цена нафте није била пресудна – тачно је да је пала, али држава је после рата опстала и без нафте и без америчке помоћи. Постоје необјашњиве ствари и зато се ми обраћамо Богу. Тешко је објаснити како се то, у историјском преломима, појављују лидери, рекло би се – ниоткуда. Зашто народ иде за њима, нико не може да објасни. Ко је био Лењин, откуд се појавио? Зашто се догодила револуција, мада је Русија управо тада доживљавала свој највећи процват? О томе је говорио наш чувени филозоф Иван Иљин, који је умро у Женеви. Он је револуцију објаснио простим речима – Русија је полудела! Ми немамо право да судимо, ми посматрамо са свог становишта, а које су чињенице утицале да се нешто догоди, нико

Данас је готово сасвим нестала преводна књижевност са тих језика, не постоје уџбеници за словенске језике. Ево, узмимо Србе: они које ми знамо доспели су код нас преко Запада. Да Павић није постао познат у свету, не би за њега овде нико знао! То је трагедија. Потпуно је нестало језичко, културно и историјско јединство.

не зна. Историја се само делимично може накнадно објаснити, али потомци никад немају пред собом комплетну слику онога што се догађало. Зато треба бити опрезан са историјским оценама.

На питање како сте пришли Богу, Ви сте у једном интервјуу одговорили, такође питањем – „А зар сам могао да га мимоиђем“. Па, ипак, многи су га мимоиђем. Иако се Русија враћа цркви, ипак је, по статистици, само пет посто религиозних.

- Тачно је да су комунисти уништавали цркве, али су у сваком селу градили

дом културе и трудили се да не прекину културно-историјску традицију. Нису, на пример, уништили руску књижевност. Да, нешто су прецртавали, избацивали, али нико није избацио руску музику. Рахмањинов и Чајковски су писали духовну музику, али то се никауда није дело. У комунизму је постојао морал – поштовање родитеља, подршка породици, чак хипертрофирана – не дај Боже да се човек разведе, могао је да изгуби положај на послу. Инсистирао се на поштовању старијих, морал је био на првом месту, култура на другом, Бога није било. А то је све преузето од Цркве. Ми смо имали кодекс градитеља комунизма, а он је исти као Десет заповести, само без Бога. Држава је наметала културу, додуше без духовног дела, али, морао си да читаш, да идеш у позориште. Црква је посредно била присутна, у сликарству, на пример – како избацили са слике митрополита! И у породицама је присуствовао Бог – децу су увек крстили, Брежњева су крстили, Стаљина крстили, мене су крстили... А онда су објашњавали да је то баба тајно урадила... Црква је постала део култур-

Ако говоримо о међународном праву, све што су радиле српске власти, чак и оружаним средствима, био је покушај да се одржи држава. А шта је требало да раде? Шта су Шпанци урадили са Баскима, шта Турци раде са Турцима, шта је, на крају крајева, Русија урадила у Чеченији? То је право државе која је потписала Хелсиншку конвенцију, она мора да се брани.

но-историјске традиције. За Ускрс, на пример, у свакој породици, укључујући и атеистичке, фарбала су се јаја. Црква, у ствари, никауда није одлазила; она је отишла из друштва, али је остала као део свакодневног живота. Рекао бих да човек није ни одлазио од Цркве. Живео је у огромној кући са много соба, ишао из једне у другу, а на крају опет ушао у ону у којој је Бог.

Русија је у последњој деценији доживела велики процват, али је остало још много нерешених проблема. Који од њих сматрате највећим?

- Русију данас угрожава пре свега низак наталитет. Број становника се из године у годину смањује, руске жене, за разлику од жена других народа – којих је у Русији, да подсетимо, неколико стотина – рађају све мање, па се мења и етничка структура државе. Уз то, сада имамо огромну емиграцију из Русије, одлазе стручњаци, углавном етнички Руси. То може да се упореди једино са белом емиграцијом. По статистици, око 25 милиона Руса живи у иностранству. Нација је у кризи, језик је у кризи. То више није језик међунационалне комуникације. Практично, он је избачен из свих сфера културне комуникације. Он данас живи само у Белорусији.

Завлађујући извозу нафте и гаса, руски резервни фондови су препуни. Ипак, земљу често називају сировинским додатком Запада. Долази се до парадоксалног закључка да би за Русију било боље да цена нафте падне јер би у том случају морала да се позабави производњом финалних производа, а не да извози сировине. Дилему представља и коришћење новца из резервних фондова – да ли их улагати или чувати за евентуалне „крне“ дане?

- Доходак од високих цена нафте треба да се инвестира у развој сопствене индустрије, зато што свака држава која нема сопствену производњу – умире. Треба инвестирати пре свега у машиноградњу, јер то је прогрес, развој људског капитала. Тако се образује народ, стварају се радна места... Без сопствене производње, све је узалуд. Свако поскупљење нафте доноси једнако поскупљење увозне робе (аутомобила, на пример). Значи, ми продајемо сировину по све већој цени, они нама продају готове производе, по исто толико повећаној цени. Земље чија је економија сировинска никад неће постати богате. У њима може да се обогати одређени слој људи, али оне никад неће бити богате.

